

**Írásbeli választ igénylő kérdés**

dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére
BUDAPEST

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése, valamint az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) Ogy. Határozat 91. § alapján bejelentem, hogy *írásbeli választ igénylő kérdést* kívánok benyújtani **Balog Zoltán** (Emberi Erőforrások Minisztériuma) **Miniszter Úrnak** a következő címmel:

Mi lesz veled szabad orvosválasztás?

A folyamatban lévő, illetve már részben megvalósult egészségügyi struktúra váltásnak „köszönhetően” - itt elsősorban az aktív betegellátás számos kórházban való megszüntetésére utalnék -, illetve ezzel összefüggésben az ezzel összekapaszkodó, részben még zavaros, és több tekintetben „próbaidejét” töltögető beutalási renddel, egyre több beteg érdeklődik azután, hogy mi lesz a szabad orvosválasztással?!

Különösen azon betegek aggódnak a jövőbeni egészségügyi, orvosi ellátásuk szakmai és emberi vonatkozásai iránt, akiket az elmúlt években krónikus, vagy visszatérő betegségük miatt olyan intézményekben gyógyítottak meg és gondoztak tartósan, számukra szimpatikus és bizalmukat élvező orvos kollégák, mely adott intézmény az újabb, jelenlegi beutalási útvesztőben már közvetlenül nem érhető el, vagy éppen azon kórház „szakmai lepusztítása” révén – ahol az érintett betegeket kezelték, gondozták -, a kollégák egy jelentős része másik intézménybe, kórházba volt (és még valószínűleg sokan lesznek így) kénytelen áthelyezkedni, munkahelyet váltani.

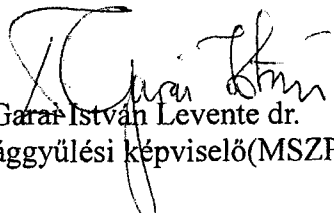
Amikor általánosságban azt mondjuk, és gyakorlatilag mindenki által elfogadott az az elv, hogy a gyógyító orvosba vetett beteg-bizalom a gyógyulás egyik nagyon fontos része, akkor ebből a szempontból sem érhető a szabad orvosválasztás bármiféle korlátozása.

Szakmai szempontból sem, mert teljesen egyértelmű az a szakmai megközelítés is, hogy egy-egy beteg gyógyítása, gondozása, sorsának, betegségének alakulása az idők folyamán annyi speciális információval szolgálhat, melynek indokolatlan elvesztése – az információkkal rendelkező, az adott beteg gyógyítását, gondozását hosszabb ideje végző kolléga bármiféle új „beutalási rendszerrel” való lecserélése – hátrányosan befolyásolhatja számos szempontból a beteg gyógyulását, státuszát.

Amennyiben pedig a „megújult” egészségügyi ellátórendszerrel nem az a Kormányzat célja, hogy térben és időben korlátozza a betegek hozzáférését a szükséges diagnosztikus és terápiás beavatkozásokhoz, akkor ebből a szempontból is megmagyarázhatatlan a szabad orvosválasztás korlátozása, mert egy szakmailag indokolt – és egyébként a szakmai szabályok és protokollok szerint elvégzett beavatkozás - költségei alapvetően nem intézmény függők. Magyarul ebből a szempontból mindegy lenne, hogy mondjuk egy kontroll vizsgálatot melyik intézményben végeznek el, mert a finanszírozási költsége – pl. egy vérvételnek vagy ultrahang vizsgálatnak - ugyanakkora mondjuk akár Nyíregyházán vagy Sopronban. Mindezek alapján tisztelettel várom választát, és ezzel összefüggésben a betegek szabad orvosválasztási lehetőségének fenntartását!

Tisztelettel várom választát!

Kiskunfélegyháza, 2012. 07. 01.


Garai István Levente dr.
országgyűlési képviselő(MSZP)